

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym w Sopocie (Polsko) dne 26. března 2018 – H. W.

(Věc C-214/18)

(2018/C 259/27)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Sopocie

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: H. W.

Za přítomnosti: PSM „K“ w G., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sopocie Aleksandry Treder

Předběžné otázky

1) Je ve světle systému daně z přidané hodnoty vycházejícího ze směrnice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, ve znění pozdějších změn, dále jen „směrnice o DPH“), a zejména z jejího článku 1, článku 2 odst. 1 písm. a) a c) a článku 73 ve spojení s čl. 78 prvním pododstavcem písm. a) a z nich odvozené zásady neutrality DPH, která je obecnou zásadou unijního práva, přípustné – vezme-li se v úvahu obsah článku 29a odst. 1 a článku 29a odst. 6 bodu 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (zákon ze dne 11. března 2004 o dani ze zboží a služeb, konsolidované znění, Dz.U. 2017, položka 1221, dále jen „u.p.t.u.“) ve spojení se zněním článku 49 odst. 1, článku 35 a článku 63 odst. 4. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (zákon ze dne 29. srpna 1997 o soudních exekutorech a exekuci, konsolidované znění, Dz.U. 2017, položka 1277, dále jen „u.k.s.e.“) – přijmout stanovisko, že exekuční poplatky vybírané soudními exekutory v sobě zahrnují částku daně ze zboží a služeb (tj. DPH)?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

2) Je ve světle zásady proporcionality, která je obecnou zásadou unijního práva, přípustné přijmout stanovisko, že exekutor jako osoba povinná k DPH v rámci své exekuční činnosti fakticky disponuje veškerými právními nástroji pro řádné plnění daňové povinnosti, která předpokládá, že exekuční poplatek vybíraný na základě ustanovení u.k.s.e. v sobě zahrnuje částku daně ze zboží a služeb (tj. DPH)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowy w Warszawie (Polsko) dne 16. dubna 2018 – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak v. Raiffeisen Bank Polska SA

(Věc C-260/18)

(2018/C 259/28)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobci: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Žalovaná: Raiffeisen Bank Polska SA

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 odst. 2 a čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že v případě, kdy jsou určitá smluvní ujednání, která určují způsob plnění smluvního závazku stranami (jeho výši), považována za zneužívající, což by vedlo k neplatnosti celé smlouvy nevýhodné pro spotřebitele, lze nahradit chybějící ujednání smlouvy nikoliv aplikací dispozitivních právních norem, které výslovně nahrazují zneužívající ujednání, nýbrž aplikací ustanovení vnitrostátního práva, která určují účinky právního jednání i podle zásady spravedlnosti (zásad společenského soužití) nebo zavedené praxe?
- 2) Musí být případné důsledky neplatnosti celé smlouvy pro spotřebitele posuzovány s ohledem na okolnosti existující v okamžiku uzavření smlouvy, nebo v okamžiku vzniku sporu mezi stranami ohledně platnosti určitého smluvního ujednání (jestliže spotřebitel namítne, že se jedná o zneužívající ujednání), a jaký význam má názor spotřebitele v průběhu takového sporu?
- 3) Je možné ponechat v platnosti ujednání, která jsou ve světle směrnice 93/13/EHS zneužívajícími ujednáními, pokud by takovéto řešení bylo v okamžiku rozhodování sporu objektivně výhodné pro spotřebitele?
- 4) Je ve světle znění čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13/EHS možné, aby uznání smluvního ujednání upravujícího výši a způsob plnění za zneužívající, vedlo k tomu, že se právní vztah v podobě, jak je upraven smlouvou po vypuštění zneužívajících ujednání, bude lišit od toho, co strany zamýšlely jako hlavní plnění; je konkrétně možné, aby se po uznání smluvního ujednání za zneužívající nadále použila ostatní ujednání týkající se hlavního závazku spotřebitele, která nebyla kvalifikována jako zneužívající, pokud jsou podle dohody stran (obsažené ve smlouvě) obsahově neoddělitelná od ujednání napadeného spotřebitelem?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29, Zvl. vyd. 15/02 s. 288.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 19. dubna 2018 Slovenskou republikou proti rozsudku
Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 5. února 2018 ve věci T-216/15, Dôvera zdravotná
poisťovňa v. Komise**

(Věc C-271/18 P)

(2018/C 259/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Slovenská republika (zástupkyně: B. Ricziová)

Další účastnice řízení: Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., Union zdravotná poisťovňa, a.s., Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2018 ve věci T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s. v. Evropská komise, kterým Tribunál vyhověl žalobě pojišťovny Dôvera